

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

66. An liceat à sententia Cardinalium appellare, Et quid à sententia vnius
Cardinalis, Et an à sententia Regis, & præfecti non detur appellatio. Ex p.
5. tr. 2. res. 36.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

Sup. hoc & contentio in vers. seq. Ille vero, huius Res. supra in tr. 2. lege do. Crinam Ref. 113. & signanter §. 2. & vide etiam alias Ref. & §§. eius adnot. omnium.

Sup. hoc infra in tr. 8. Ref. 10. §. Adeo. ad medium, à vers. Item magis.

9.66. num. 32. vbi sic ait. Priuatum carcerem exercens punitur pœna capitis, vt est text. in l. 1. C. de priuatis carcer. & aduerte quia ille, qui capit aliquem, & detinet, non ex iniusta causa, punitur pœna priuati carceris, etiam si illum detineat minori spatio 20. horarum. Ille verò qui alium capit ex iusta causa, potest illum detinere spatio 20. horarum, & ipsum captum iudici præsentare, & ita concludunt omnes DD. vt dicit Cauell. super 56. ritum Magna Curie, n. 2. Scias tamen quòd dispositio illius legis non habet locum in Cardinalibus S. R. E. nam hodie quilibet Cardinalis habet priuatum carcerem ad puniendos domesticos, & familiares suos. Et ita vsum obtinuisse testatur Manfredus in tr. de Card. cap. 8. priuileg. 19. Ita ille, & post illum Tuschus tom. 1. concl. 100. num. 52. Cucchus vbi infra num. 92. cui adde Zechium de Rep. Christiana tit. 3. de Cardin. num. 9. & ideo Barbosa de iure Eccles. lib. 1. cap. 4. num. 85. asserit Cardinales habere facultatem iudicandi priuatiuè quoad alios eorum familiares, & ita etiam docet Carolus de Grassis in tr. de effect. cler. effect. 1. n. 151. vbi sic ait, Familiares Cardinalium ex consuetudine remittuntur ad ipsos Cardinales, & ipsi Domini Cardinales sunt eorum iudices competentes. Ita ille. Et tandem Pereyra de manu Regia, tom. 2. c. 10. n. 13. & Carleualius, vir quidem doctus, de iudiciis, lib. 1. tit. 1. disp. 2. §. 6. sect. 6. n. 509. Vnde, vt docet Albanus de Card. quest. 42. priuileg. 15. & Laudens. de Card. quest. 17. Barbaria de Card. 9. 11. Gratianus in disceptat. tom. 2. cap. 341. n. 16. Bagnus de dignitatibus S. R. E. tr. 11. fol. 183. Cucchus in in iustit. can. lib. 2. tit. 4. num. 114. Manfredus de Card. decif. 140. Vicarius Papæ dictos familiares non iudicat, sed eos remittit suo Cardinali, & ideo non est audiendus Bonacina tom. 3. disp. 1. q. 16. punct. 3. n. 7. & Scaccia de ind. caus. & c. tom. 1. lib. 1. cap. 11. num. 22. qui hanc obseruantiam itegant. Nota etiam hic obiter cum Iacobatio de conciliis, lib. 1. fol. 38. col. 1. lit. B. posse Cardinales habere familiam armatam.

RESOL. LXV.

An Cardinales, si sint iudices recusari possint? Et quid, si sit index delegatus, & etiam Legatus à latere? Et quid est dicendum, si sint iudices alterius Cardinalis? Ex part. 5. tract. 2. Ref. 30.

§. 1. **A**ffirmatiuè respondet, ex iusta causa, etiam si sit index delegatus. Ita Rolandus à Valle lib. 3. conf. 19. num. 17. vbi hoc etiam docet in Cardinali Legato à Latere. Parisius lib. 1. conf. 31. num. 98. Iacobus Lauer. de iudice suspecto cap. 2. num. 13. & 14. & Mandosius in praxi commiss. in 8. formula, ver. Auditoris Camera, ita testatur. Et hanc sententiam, præter Doctores citatos, docet etiam Glorifius resp. 11. num. 3. Zechius de Republ. Christi. tit. 3. de Card. n. 9. priuileg. 4. Laudens. de Card. q. 50. & Barbaria p. 2. quest. 3.

2. Verùm non desunt Doctores asserentes Cardinales non posse vt suspectos recusari, & ita tenet Præpositus in cap. postremo, n. 8. ver. & ideo cum de Cardinalibus, extra de appell. post Innocentium, Ioannem Andream, & Hostiensem locis ibi per eum relatis, & ibi etiam Francus n. 15. & hanc sententiam docet etiam Decianus de probat. lib. 2. cap. 33. num. 15. & ex neotericiis Guafinus in defen. 1. c. 19. n. 102. vbi sic ait. Cardinales non dantur suspecti, nisi essent iudices alterius Cardinalis. Sic ille. Vide etiam Scacciam de appell. q. 16. limit. 1. n. 17.

3. Sed si esset tenenda prima opinio, dicendum erit, quòd magna requiritur causa ad recusandum Cardinalem. Ita Manfredus de Cardinalibus decif. 151. & potentior, quàm in aliis. Ita Albanus de Cardinal. q. 42. Nam, vt obseruat ex cap. nouit; de appellat. Decius & ex cap. ad petitionem, de accusat. Hostienfis & Butrius, & ex ipsis, Moneta de iudic. conferru. cap. 9. num. 21. Cardinales non ita facillè recusari possunt. Vide etiam Lancelotum in Templo iudic. lib. 2. c. 2. de Cardinalibus §. 3. n. 16. & Zoffonem in Pragm. & Antifato ver. 2. obseru. 2. n. 114.

RESOL. LXVI.

An liceat à sententia Cardinalium appellare? Et quid à sententia vnius Cardinalis? Et an à sententia Regis, & Præfatis, vel Præfecti non detur appellatio? Ex part. 5. tract. 2. Ref. 36.

§. 1. **A**sferunt communiter Doctores, non posse appellari à sententia totius cœtus Cardinalium, secus autem à sententia vnius Cardinalis, nam ab illa datur appellatio. Ita docet Albanus de Cardin. qu. 42. priuileg. 3. Iacobatus de Concil. lib. 1. fol. 38. col. 2. lit. B. Manfredus de Cardinalibus in decif. 30. Intrigliolus singul. 130. num. 5. Laudens. de Cardin. quest. 66. & 67. Azorius tom. 2. lib. 4. cap. 4. quest. 20. Zechius de Republ. Eccles. tit. 3. de Cardinal. numero 9. priuileg. 4. & Lorichius in Thesau. ver. Cardinalis, §. 7. priuileg. 10. Cucchus in iust. canon. lib. 2. tit. 4. n. 61. & 62. & Cevallos de cognit. part. 2. quest. 131.

2. Sed non desinam hic adnotare pro dignitate Dominorum Cardinalium, quòd aliquis possit dicere neque à sententia vnius Cardinalis dari appellationem, per textum iuncta glossa in l. 1. ff. de officio Prætoris, vbi textus ait, à sententia Præfecti appellari non licere, & subiungit glossa Cardinalem Præfecto æquiparari, ergo illa glossa sic ad textum relata hanc questionem in fauorem Cardinalium determinat, & reuera si Ruginellus tract. de appellat. §. 2. cap. 2. num. 35. Farinacius q. 101. limit. 14. numer. 72. Rolandus à Valle lib. 1. conf. 94. num. 1. & alij communiter asserunt, quòd à Præfecti prætório sententia non appellatur, quare appellandum est à sententia Cardinalium, qui præfecto prætório æquiparantur, vt docet Alex. in rubr. de appell. n. 39. ver. sed quid de Cardinalibus.

3. Imò si à sententia Regis non appellatur, vt obseruat Corsetus de præst. Regis p. 3. q. 22. n. 18. Farinacius vbi supra, & alij, neque à sententia Cardinalium videtur appellandum esse, quia Regibus æquiparantur, & ideo in cap. felicitis, de pœn. in 6. inferentes iniuriam Cardinalibus tanquam rei læsæ Maiestatis puniuntur, imò Reges vocantur, vt obseruat Gonzales in regul. 8. anc. Cell. glossa 24. num. 14. Iafon in l. centurio, ff. de vulgar. & pupill. substit. & alij, quos citat & sequitur Barbosa in collect. in Cod. tom. 1. lib. 1. tit. 3. cap. 21. num. 5. & Bonacina in tr. de elect. Summi Pont. disp. 1. qu. 1. punct. 1. §. 2. n. 2. Sed, vt vetum fatear, prima opinio est communis.

RESOL. LXVII.

An quando mandatur causa Cardinali cum clausula appellatione remota, censetur exclusa etiam appellatio iusta? Et notatur, quòd causa semel commissæ Cardinali, & ab eo non decisa, non committitur alteri inferiori Cardinali